Stefan Zweig, *Incipit Hitler*

www.alexander-verlag.com | TheaterFilmLiteratur seit 1983

STEFAN ZWEIG , născut la Viena în 1881 , este unul dintre cei mai importanți autori de limbă germană ai secolului al XX-lea . secol . În 1934 a emigrat mai întâi la Londra, apoi în SUA și în cele din urmă în Brazilia, unde s- a sinucis împreună cu soția sa în 1942 .

www.alexander-verlag.com | TheaterFilmLiteratur seit 1983

Stefan Zweig

INCIPIT HITLER

Cu o postfață
de Arturo Larcati

Alexander Verlag Berlin

www.alexander-verlag.com | TheaterFilmLiteratur seit 1983

„Incipit Hitler” este al 15-lea . Capitolul din *Lumea de ieri a lui Stefan Zweig. Amintiri ale unui european* din 1942 .

© pentru această ediție de Alexander Verlag Berlin 2020
Alexander Wewerka • Fredericiastr. 8 • 14050 Berlin
info@alexander-verlag.com | www.alexander-verlag.com

Design de serie: Alexander Wewerka
Teză: Anke Geidel
Toate drepturile rezervate
Tipărire și legare: Interpress, Budapesta
Tipărit în Ungaria (martie) 2020
ISBN 978-3-89581 - 526 - 3

Rămâne o lege de nerefuzat a istoriei că ea refuza contemporanilor în special capacitatea de a recunoaște marile mișcări care le determină timpul chiar de la început. Deci nu-mi amintesc prima dată când am auzit

numele lui Adolf Hitler, acest nume la care am fost forțați să ne gândim sau să-l spunem într-un anumit context în fiecare zi, aproape în fiecare secundă, de ani de zile, numele Oamenilor care au a adus mai mult rău lumii noastre decât oricine din istorie. În orice caz, trebuie să fi fost destul de devreme, pentru că Salzburgul nostru, cu trenul de două ore și jumătate, era un fel de oraș vecin cu München, așa că chiar și treburile sale pur locale ne-au devenit repede familiare. Știu doar că într-o zi - nu am mai putut reconstitui data - a venit un cunoscut și s-a plâns că Munchenul devine din nou neliniștit. În special, există un agitator sălbatic pe nume Hitler care ține întâlniri cu lupte sălbatice și incită în cel mai vulgar mod împotriva Republicii și a evreilor.

5

Numele mi-a venit gol și fără greutate. Nu m-a preocupat mai mult. Câte nume de agitatori și putschiști care s-au pierdut de mult astăzi au apărut atunci în Germania spulberată, pentru a dispărea din nou la fel de repede. Cel al căpitanului Ehrhardt cu trupele sale baltice, cel al generalului Kapp, cel al asasinilor îndepărtați , al comuniștilor bavarez, al separatiștilor renani, al liderilor Freicorps. Sute de astfel de bule mici pluteau împreună în fermentația generală, care, de îndată ce au izbucnit, nu lăsau în urmă altceva decât un

www.alexander-verlag.com | TheaterFilmLiteratur seit 1983

miros urât, care trăda în mod clar procesul secret de putrefacție în rana încă deschisă a Germaniei. Mi-a scăpat odată hârtia de la acea nouă mișcare național-socialistă , „Miesbacher Anzeiger” (care avea să devină mai târziu „Völkischer Observer”). Dar Miesbach era doar un sat mic, iar ziarul era scris în limbaj obișnuit . Cui îi pasă de asta?

Dar apoi brusc în orașele de graniță învecinate Reichenhall și...

6

Berchtesgaden, unde mergeam aproape în fiecare săptămână, vedeam grupuri din ce în ce mai mari de băieți tineri în cizme și cămăși maro, fiecare cu o bandă cu svastică viu colorată pe braț. Ei țineau întâlniri și marșuri, defilau pe străzi cu cântece și cântece, au acoperit pereții cu afișe uriașe și i-au împodobit cu zvastici; Pentru prima dată mi-am dat seama că trebuie să existe forțe financiare și alte forțe influente în spatele acestor grupuri care apăruseră brusc. Nu singurul om Hitler, care la acea vreme ținea doar discursurile sale în beciurile bavareze, ar fi putut echipa acești mii de băieți într-un aparat atât de scump. Trebuiau să existe mâini mai puternice care să împingă această nouă „mișcare ” . Pentru că uniformele erau strălucitor de curate, „trupele de asalt” trimise din oraș în oraș aveau un parc uimitor de ele în mijlocul unei perioade de sărăcie când adevărații veterani ai armatei încă se plimbau în

www.alexander-verlag.com | TheaterFilmLiteratur seit 1983

uniforme zdrențuite.

7 automobile, motociclete și camioane impecabil de noi. În plus, era evident că conducerea militară îi antrena tactic pe acești tineri - sau, după cum spuneau atunci, îi disciplina într-o manieră „paramilitară" - și că trebuia să fie chiar Reichswehr, în al cărei serviciu secret a avut Hitler. a fost informator încă de la început, a efectuat instruire tehnică regulată cu privire la material care i-a fost furnizat de bunăvoie. Din întâmplare, am avut în curând ocazia să observ una dintre aceste „operațiuni de luptă" care fuseseră practicate în prealabil. Într-unul dintre orașele de graniță, unde se ținea o întâlnire social-democrată în modul cel mai pașnic, patru camioane s-au repezit brusc, fiecare plin de băieți național -socialiști care purtau bastoane de cauciuc și așa cum văzusem la Veneția, la San Marco. Square , i-au luat prin surprindere pe cei nepregătiți prin viteză. A fost aceeași metodă învățată de la fasciști, doar forată cu mai multă precizie militară și, în sensul german , pregătită sistematic până la cel mai mic detaliu . Au sărit la un fluier la fel de repede ca fulgerul

8 SA din mașini au lovit pe oricine le stătea în cale cu bastoanele de cauciuc și înainte ca poliția să poată interveni sau să se adune muncitorii, ei săriseră înapoi pe mașini și plecaseră în viteză . Ceea ce m-a uimit a fost tehnica exactă a acestei sărituri în sus și în jos, care urma întotdeauna un singur fluier ascuțit din

partea liderului echipei . Puteai vedea că fiecare tip știa dinainte, până la mușchii și nervii lui, cu ce - aderență și cu ce roată a mașinii și în ce loc trebuie să sară în sus pentru a nu sta în calea următoarei persoane și punând astfel totul în pericol. Nu era nicidecum o chestiune de îndemânare personală; fiecare dintre aceste mișcări trebuie să fi fost practicată de zeci și poate de sute de ori înainte în cazărmi și pe terenurile de paradă. De la început - așa cum a arătat această primă privire - această forță a fost antrenată pentru atac, violență și teroare.

Curând am auzit mai multe despre aceste manevre subterane în mediul rural bavarez. Când toată lumea dormea, băieții s-au strecurat în jur

9 din case și s-au adunat pentru „exerciții de teren" nocturne; Ofițerii Reichswehr, la serviciu sau în afara serviciului, plătiți de către stat sau donatorii misterioși ai partidului, au exercitat aceste echipe fără ca autoritățile să acorde prea multă atenție acestei nopți ciudate de manevre. Dormeu cu adevărat sau doar închideau ochii ? Au considerat mișcarea ca fiind indiferentă sau chiar au încurajat în secret răspândirea ei? În orice caz, chiar și cei care au susținut mișcarea în subteran s-au speriat atunci de brutalitatea și rapiditatea cu care a sărit brusc în picioare. Într-o dimineață autoritățile s-au trezit și Munchen era în mâinile lui Hitler, toate birourile oficiale ocupate, ziarele forțate cu revolverul să anunțe triumfător revoluția încheiată. Ca și cum din

norii la care Republica nebănuită se uitase doar visătoare, a apărut deus ex machina, generalul Ludendorff , primul dintre mulți care credeau că îl pot întrece pe Hitler și care în schimb au fost păcăliți de el. Inainte de-

Bine

Celebra lovitură de stat care trebuia să cucerească Germania a început la prânz și, după cum știm, s-a terminat deja la prânz (nu am istoria lumii de spus aici). Hitler a fugit și a fost în curând arestat; cu asta mișcarea părea să se fi stins. În acest an, 1923 , svasticile, trupele de furtună au dispărut , iar numele lui Adolf Hitler a fost aproape uitat. Nimeni nu se mai gândea la el ca la un posibil factor de putere.

Abia după câțiva ani a reapărut, iar acum valul crescând de nemulțumire l-a dus repede în sus. Inflația , șomajul, crizele politice și nu în ultimul rând nebunia țărilor străine au stârnit poporul - german ; Exista o dorință extraordinară de ordine în toate cercurile poporului german, pentru care ordinea era prețuită mai mult decât libertatea și legea. Și oricine a promis ordine – până și Goethe a spus că îi displace dezordinea mai mult decât chiar nedreptatea – a avut sute de mii în spate de la început.

www.alexander-verlag.com | TheaterFilmLiteratur seit 1983

Dar tot nu ne-am dat seama de pericol. Puținii scriitori care își făcuseră de fapt osteneala să citească cartea lui Hitler, în loc să-și studieze programul, își bateau joc de pompozitatea prozei sale pe hârtie. Marile ziare democratice – în loc să avertizeze – își reasigurau cititorii în fiecare zi că mișcarea, care și- a finanțat cu greu agitația enormă doar cu banii industriei grele și a îndrăznețeii achitării de datorii, se va prăbuși inevitabil mâine sau poimâine. Dar poate că adevăratul motiv nu a fost niciodată înțeles în străinătate pentru care Germania a subestimat și banalizat atât de mult persoana lui Hitler și a crescut puterea în toți acești ani : Germania nu numai că a fost întotdeauna un stat de clasă, dar în cadrul acestui ideal de clasă are și unul împovărat de o supraestimare de neclintit și idolatrizarea „educației". În afară de câțiva generali, înaltele funcții din stat au rămas exclusiv pentru

persoanelor „cu studii academice" menționate mai sus ; În timp ce în Anglia un Lloyd George, în Italia un Garibaldi și Mussolini, în Franța un Briand se ridicase de fapt din popor la cele mai înalte funcții ale statului, pentru germani era considerat de neconceput ca un om care nu terminase nici măcar gimnaziul să lase singur

www.alexander-verlag.com | TheaterFilmLiteratur seit 1983

a absolvit o universitate, acel cineva care își petrece noaptea în cămine pentru bărbați și trăiește o viață întunecată ani de zile într-un mod care nu este încă iluminat ar putea vreodată să se apropie de o poziție în care un baron vom Stein, un Bismarck, un prinț Bülow ținută. Nimic atât de mult decât această aroganță educațională i-a determinat pe intelectualii germani să-l vadă pe Hitler ca pe un agitator de berărie care nu ar putea reprezenta niciodată o amenințare serioasă, chiar dacă datorită minții sale invizibile, el câștigase de mult ajutoare puternice într-o mare varietate de cercuri . Și chiar și când a devenit cancelar în acea zi de ianuarie a anului 1933 , marea mulțime și chiar cei care îl împinseseră la post au luat în considerare

13 el doar ca substituent provizoriu și domnia național-socialistă ca episod.

Atunci tehnologia cinică genială a lui Hitler s-a dezvăluit pentru prima dată la scară largă. El făcuse promisiuni din toate părțile de ani de zile și câștigase reprezentanți importanți din toate partidele, fiecare dintre ei crezând că pot folosi puterile mistice ale „soldatului necunoscut" în propriile scopuri. Dar aceeași tehnică pe care Hitler a practicat-o mai târziu în marea politică, de a face alianțe cu jurăminte și loialitate germană cu tocmai oamenii pe care dorea să-i distrugă și să-i

extermine, și-a sărbătorit primul triumf. A știut să înșele din toate părțile cu promisiunile sale atât de complet încât în ziua venirii la putere a fost bucurie în taberele cele mai opuse. Monarhiștii din Doorn credeau că el era cel mai loial pionier al împăratului, dar monarhiștii bavarez și Wittelsbach din München erau la fel de exultanti ; De asemenea, l-au considerat „soțul lor”. Naționaliștii germani sperau că el va tăia lemnele pentru sobele lor

ar trebui să se încălzească; Liderul lor, Hugenberg, își asigurase prin contract cel mai important loc în cabinetul lui Hitler și credea că are piciorul în etrier - desigur, în ciuda acordului jurat, a fost dat afară după primele câteva săptămâni. Prin Hitler, industria grea s-a simțit eliberată de temerile sale bolșevice, l-a văzut pe omul la putere pe care îl finanțase în secret de ani de zile ; și, în același timp, mica burghezie sărăcită, căreia îi promisese în o sută de întâlniri să „rupă robia dobânzii ”, a răsuflat ușurat. Micii comercianți și-au amintit de promisiunea de a închide marile magazine, cea mai periculoasă competiție a acestora (o promisiune care nu a fost niciodată îndeplinită), iar Hitler a fost deosebit de binevenit de militari pentru că a gândit militarist și a insultat pacifismul . Nici măcar

www.alexander-verlag.com | TheaterFilmLiteratur seit 1983

social-democrații nu au văzut ascensiunea lui atât de neplăcut pe cât s-ar fi putut aștepta, sperând că îi va - demite pe dușmanii lor jurați, comuniștii, care se profilau atât de neplăcut în spatele lor. Cel mai divers, invers

Majoritatea partidelor l-au considerat pe acest „soldat necunoscut ”, care a promis și a jurat totul fiecărei clase, fiecărei partide, fiecărei facțiuni, ca pe prietenul lor – chiar și evreii germani nu erau foarte îngrijorați . Ei s-au păcălit să creadă că un „ministru iacobin” nu mai era un iacobin și că un cancelar al Reichului german ar respinge în mod natural vulgaritățile unui agitator antisemit . Și, în sfârșit, ce lucruri violente ar putea realiza într-un stat în care legea era ferm ancorată, în care majoritatea parlamentului era împotriva lui și fiecare cetățean credea că libertatea și egalitatea îi sunt asigurate conform constituției solemne jurate?

Apoi a venit incendiul Reichstagului, parlamentul a dispărut, Göring și-a dat drumul trupelor și, dintr-o lovitură, toată legea din Germania a fost distrusă. Oamenii au fost șocați să afle că în mijlocul păcii existau lagăre de concentrare și că în barăci au fost construite celule secrete în care oameni nevinovați erau uciși fără proces sau formalitate. Doar o singură persoană ar putea face asta

www.alexander-verlag.com | TheaterFilmLiteratur seit 1983

S-a spus că este primul focar de furie fără sens. Astfel de lucruri nu pot dura în secolul al XX-lea. Dar a fost doar începutul . Lumea a ascultat și inițial a refuzat să creadă incredibilul. Dar deja în acele zile am văzut primii refugiați. Noaptea urcau peste munții Salzburg sau înotau prin râul de graniță. Înfometați, uzați , tulburați, se uitau la tine; Odată cu ei a început fuga panicată de inumanitate , care apoi s-a răspândit pe întregul pământ. Dar habar n-aveam când i-am văzut pe acești oameni expulzați că fețele lor palide îmi anunțau deja propria soartă și că vom fi cu toții victime ale furiei acestui singur om pentru putere.

Este dificil să respingi treizeci sau patruzeci de ani de credință în lumea interioară în doar câteva săptămâni . Ancorați în opiniile noastre despre drept, am crezut în ele

existența unui german, a unui european, a unei conștiințe mondiale și erau convinși că există o măsură de inumanitate care se va elimina o dată pentru totdeauna în fața umanității. Din moment ce încerc să rămân cât mai sincer posibil aici, trebuie să recunosc că în 1933 și chiar în 1934 în

www.alexander-verlag.com | TheaterFilmLiteratur seit 1983

Germania și Austria nu ne-am gândit niciodată că o sutime sau o miime din ceea ce se va întâmpla câteva săptămâni mai târziu ar fi posibil. Cu toate acestea, a fost clar de la început că noi, scriitorii liberi și independenți, ar trebui să ne așteptăm la anumite dificultăți, inconveniente și ostilități. Imediat după incendiul de la Reichstag, i-am spus editorului meu că cărțile mele din Germania se vor termina în curând. Nu voi uita uimirea lui. „Cine ar trebui să-ți interzică cărțile ?" a spus el atunci, în 1933 , încă complet uimit. „Nu ai scris niciodată un cuvânt împotriva Germaniei sau nu te-ai implicat în politică." Poți vedea toate monstruozitățile , cum ar fi incendiile de cărți și festivalurile de postare rușine în doar câteva luni

18

Ceea ce aveau să devină mai târziu fapte erau încă dincolo de înțelegere la o lună după venirea lui Hitler la putere, chiar și pentru oamenii cu gânduri lungi. Pentru că național-socialismul, cu tehnica sa înșelătoare fără scrupule, a avut grijă să nu-și arate radicalitatea deplină a obiectivelor sale înainte ca lumea să fi fost întărită. Așa că și-au exersat cu atenție metoda: o singură doză la un moment dat și o scurtă pauză după doză. Întotdeauna doar o singură pastilă și apoi așteptând un moment pentru a vedea dacă nu era

prea puternică, dacă conștiința lumii mai poate tolera această doză. Și din moment ce conștiința europeană - în detrimentul și disgrația civilizației noastre - și-a subliniat cu nerăbdare indiferența pentru că aceste acte de violență aveau loc „dincolo de graniță” , dozele au devenit din ce în ce mai puternice până când, în final, întreaga Europă a fost distrusă de ele. . Hitler nu a reușit nimic mai strălucit decât această tactică de a simți încet lucrurile și de a-și crește puterea împotriva unei Europe care devenea din ce în ce mai slabă din punct de vedere moral și în curând și militar . De asemenea acțiunea de distrugere care fusese mult timp decisă pe plan intern

19 fiecare cuvânt liber și fiecare carte independentă din Germania a fost creat folosind această metodă tentativă. O lege nu a fost adoptată imediat - abia după doi ani a interzis cărțile noastre; În schimb, ei au efectuat inițial doar un test liniștit despre cât de departe ar putea merge dând vina pentru primul atac asupra cărților noastre asupra unui grup oficial iresponsabil, studenții național-socialiști. Conform aceluiași sistem cu care „furia populară” a fost pusă în scenă pentru a impune boicotul evreilor, care fusese mult timp decis , studenților li s-a dat un indiciu secret pentru a-și afișa public „indignarea” împotriva cărților noastre. Iar studenții germani, fericiți cu fiecare ocazie de a- și exprima sentimentele reacționale, adunați ascultători la fiecare universitate , au luat copii ale cărților noastre din librării și au mărșăluit cu această pradă într-o piață publică, cu steaguri fluturate. Acolo

cărțile erau fie citite după vechile obiceiuri germane - Evul Mediu a fost brusc

www.alexander-verlag.com | TheaterFilmLiteratur seit 1983